

Un retaule de Caldés honra els màrtirs lasalianos de Benicarló

text JORDI MAURA fotos JESÚS MAESTRO

Des d'ara lluirà en un lateral de la capella de la parròquia de Sant Bertomeu un llenç homenatge als màrtirs benicarlandos, i recentment beatificats, Germans de la Salle. La pintura és obra del pintor benicarlando Jose Antonio Caldés i ha estat realitzat en acrílic sobre llenç en unes dimensions de tres per dos metres. La família dels màrtirs ha sufragat els costos i ahir va ser lliurada a la parròquia durant una missa celebrada el dia 6 de novembre, dia que el Vaticà ha assenyalat la festivitat de la beatificació dels 498 màrtirs del segle XX a Espanya. Desenes de fidels es van deixar veure durant tota la jornada per a veure els treballs de col·locació del mateix.

FOTO!

LA CASTANYADA AL RÓDENAS

El passat divendres 31 d'octubre es va celebrar a la nostra escola la festa de la Castanyada. Els més menuts es van vestir de castanyers i de castanyeres i tots els alumnes del centre van participar en el ball típic de la Castanyera. A continuació, tots els pares, mares, iaies, iaies, ... van degustar juntament amb els xiquets i els mestres les boníssimes castanyes d'enguany, convertint aquesta jornada de portes obertes en un èxit de la convivència.

Número 659- 14 novembre 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

"Rendibilitat ... residual"
Els diners dels residus

Els estudiants de batxillerat benicarlandos en peu de guerra contra el Pla Bolonya

EL VINARÓS LI VA FER UN SET AL BENICARLÓ EN EL DERBI DE 1ª REGIONAL JUVENIL

Benicarló proposarà al Consorci de Residus, i Conselleria, implantar en el seu terme una planta d'eliminació de residus amb tecnologia puntera.

La localitat ingressaria, per contrapartida, els cànon i s'acabaria amb els anys de demora i confrontació que ha comportat l'abocador mancomunat que hauria d'anar a Cervera

text REDACCIÓ

Al'etern debat dels residus al Maestrat se li afegeix, ara, aquest nou element davant la situació d'enrocament que viuen els municipis de Cervera i Càlig i a la paràlisi en el tractament i gestió dels problemàtics residus de 49 municipis del nord de la província. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, i l'edil d'Urbanisme i Medi ambient, Antonio Cuenca, van anunciar ahir que van a entrevistar-se amb el diputat de Medi ambient, Vicent Aparici, els grups de l'oposició de la Diputació (PSPV i Bloc) i el director territorial

de la Conselleria de Medi ambient, Jorge Traver, per a proposar-los la implantació a Benicarló d'una planta de tractament mecànic d'eliminació de residus sòlids urbans (RSU) com la que existeix a Barberà del Vallés (Barcelona), denominada Ecoparc 2. Aquesta planta també va ser presa com model per consorcis de residus com la Planta de Tractament de Residus Sòlids Urbans i de Classificació d'Envasos d'Elx, propietat del Consorci per a la Gestió dels Residus Sòlids Urbans del Baix Vinalopó per a tractar d'aprendre del seu funcionament i evitar les olors de la planta alacantina.

Les autoritats de Benicarló estan tan segurs de les bondats d'aquesta tecnologia que volen ser els decidits impulsors de la implantació d'aquest sistema en la zona nord. El sistema de funcionament, desglossat per l'edil, és el següent: s'esterilitzen els residus a alta temperatura després de ser triturats en peces inferiors als 30 centímetres i a continuació s'introdueixen en una guèiser box, un dipòsit que pot tractar uns 100 quilos d'escombraries per minut projectant vapor a 600-700 graus centígrads. Aquest sistema

Les autoritats de Benicarló estan tan segurs de les bondats d'aquesta tecnologia que volen ser els decidits impulsors de la implantació d'aquest sistema en la zona nord

Del Camí de Sant Jaume al Nepal

text TONYO FIBLA

El pelegrí, sense renunciar a Sant Jaume, se n'ha anat a verure al seu amic Buda que, de ben segur, encara que són de distinta branca, són bons amics.

He passat uns dies per Kathmandu en una festa molt bonica que dura cinc dies.

Primer dia dels corbs, segon el dels gossos (aquests dos dies són poc importants), el tercer és el dia de la deessa Laxmi, la dels diners, el quart és el dia de la pregaria pel nostre cos i el darrer, el dia que les germanes posen la tika al front als germans petits. Jo ací, com no tinc germanes, la cunyada de Mukti, em va fer la cerimònia i ara ens hem convertit en germans.

Acabada la festa ens n'anem Bijay, nebot de Mukti i ja mig benicarlano, i jo, de trek. Ara ja torno a estar a Kathmandu. El trek ha estat una meravella. És increïble com m'han respost les cames. Us he de dir que érem l'enveja de tots. Corriem més que ningú, i clar, descansàvem més que ningú. Una estona pel mati i seguíem per la vesprada. El primer dia vam arribar molt tard a l'hostal, perquè vam fer dues etapes en una, ja que aquest dia no hi havia problema per l'altitud.

El xiquet, Bijay, no m'ha deixat ni a sol ni ombra. Ha estat sempre pendent de mi. Si anava davant, a cada revolt, mirava de reüll per veure si el seguia. Si anava darrere ho feia a 5 metres. És a dir, n'ha tingut molta cura de mi.

No hem tingut cap problema per l'altitud, cosa que vaig tenir el 89. Ens vam plantar en tres dies a 4000 m. Tot ha estat perfecte, només hem tingut mala pota per fer la foto final, la bonica, la que més desitjàvem. A la muntanya s'ha de ser humil i acceptar que mana ella. A les 9:30 estàvem al poblet d'on havíem de pujar 300 m més per veure el panorama. En quinze minuts, mentre vam anar a veure la factoria de formatge, l'havíem de comprar, no per a mi, és clar, la muntanya es va amagar darrere d'un núvol.

La dona ens va dir que era inútil que pujarem que el vent venia de la vall i que en tot el dia no se n'anirien els núvols. De totes maneres nosaltres vam pujar un poc més, per al·lo de fer-nos la foto als 4000.

De fet ho va encertar ja que tota la vesprada i nit, i dia següent va estar més o menys cobert.

En un futur, ja us contaré aquest viatge.

ENSOPEGADA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Els diumenges de vesprada en què el CDB no juga a casa, em moro d'avoriment. No em consola res. La televisió l'ocupa el primer que agafa el comandament (benvingut a la república anàrquica de ta casa), els carrussells deportivos em saturen, els sudocus dels diaris em posen nerviós, la lectura em fa caure irremeiablement en un profund atac de son. Quan es fa més o menys tard, quan considero que és l'hora perquè la digestió està ben feta amb tot ben paït, me'n vaig a pegar una volta pel poble amb la secreta esperança de trobar-me algú que em pugui informar del resultat del Benicarló. Vaig sense pressa, amb el cap catxo per no ensopegar ni xafar res. Penso en mil coses, diverses, inconnexes, de vegades se m'enganxa alguna cançó i no me la trec del cap, "la ventanita de calle en que nasí, fiel sentinela de mis promesas de amor, bajo su inquieta lusesita yo la vi a mi pebeta luminosa como un sol" o qualsevol altra que ara no ve al cas. Em trobo algú, xarro, poc; sóc de poques paraules bàsicament perquè no tinc mai res a dir, observo -necessàriament- el terra i maleeix el nostre poc civisme. En general les voreres estan brutes, de bosses, de papiers de xumeles de gos que desapareixen fills de puta no arrepleguen, però sobretot estan fetes péntols, a pedaços, amb clots.

Així anava, talarejant cap a mi mateix Gardel i travessant la immensitat de la plaça Constitució. Tot i anar mirant el terra, em vaig pegar un entortollit de cal Déu. Una de les llambordes d'aqueixes que hi ha posades amb tan mala folia quasi em fa perdre l'equilibri. Quin mal, quin mal em vaig fer. Vaig maleir tothom però, sobretot, em vaig fer

una pregunta: si m'haguera trencat, és un dir, la melsa en el bac, qui se n'haguera fet responsable? Vaig passar-me una bona estona reflexionant-hi. Aquell descampat està fet amb mal gust i, a més, té poques utilitats. Llevat d'alguna esporàdica exhibició pirotècnica, alguna manifestació cívica o el sopar de pa i porta de festes d'agost... és de llarg el lloc més lleig encara de Benicarló, que ja és dir. Però, és clar, això va per gustos. Estic convençut que aqueix crim urbanístic li deu semblar un espai magnífic a més d'un resulta que tenim i jo no ho sé un meravellà de l'art modern. Res a dir, si a l'arquitecte li va semblar bé i qui li va pagar, també, res a dir. Vaig aprofundir impulsat pel dolor del turmell. El que és pecat, el que és delictes, el que es mereix que tanquen algú a la presó és el borinot o borinots que van consentir que els acabats foren -siguen- tan i tan dolents. No hi ha responsables que allò que hauria de ser el centre neuràlgic del meu poble estiga en aqueixes condicions que fan plorar (a mi literalment)? Hi ha

una espècie de falla -no parlo de cap monument josepí típic del març benicarló- que travessa de punta a punta el descampat. A vore, qui va signar la rebuda de l'obra aquella? Quin arquitecte, enginyer o el que fóra va gosar fer experiments amb la nostra perra? Tenen un nom aqueixos senyors? Doncs qui siga, per favor, el partit polític que siga que ho denuncie o que els denuncie perquè si els porten als tribunals -com m'agrada fer amics- no pot ser més que perquè ells també tinguen morts escampats per aquest terme. Quina vergonya, quina poca vergonya. I ara m'han dit que van a reformar-ho tot, que refaran la font, que hi construiran una glorieta perquè toque la banda de música, que si un quiosc... a aquestes hores? En fi, l'entortollit em va fer pensar que a Benicarló tenim -especialment a Benicarló- el que ens mereixem. I encara m'han contat que la situació de l'aparcament és més terrible, que són uns veritables herois els qui hi posen el cotxe perquè es juguen no només un bony a la xapa sinó també la seua integritat física. Ja ho va dir no sé quin poeta, poeta dels de veritat, que si els fills de puta volaren no voríem mai el sol.

Quan em dispo a travessar pel pas de vianants que mor a la vorera del col·legi del Marqués, una veu em treu de les meues cabòries. I, tu -em sento- tres, mo n'han fet tres a Almassora i natros domés un. No vaig contestar al respecte i li vaig fer al meu saludat unes reflexions sobre la conveniència que girara se n'anara pel carrer de sant Andreu, que per allí no prendria mal, que jo havia vingut pel de sant Gregori i m'havia desgraciat el garró.

Diumenge vinent, a les quatre i mitja, rebrem la visita de... (ho sento, però acabo de descobrir que he perdut el calendari). Que en faça ningú cas, igual hi pujaré.

"En Cervera la major part dels residus s'enterrava, és un sistema obsolet..."

ve de la p gina anterior

elimina patògens, higienitza, elimina la pintura i deixa les restes amb un 6 per cent d'humitat. El resultat classifica per densitats, infrarojos i magnetisme els metalls, cartons, plàstics i objectes orgànics que queden -aquests últims- reduïts a simples fibres. Després de valoritzar aquests materials tan sols s'obté un rebuig del 5 a 8 per cent, principalment materials com vidre o ceràmica que poden ser objecte d'un aprofitament ulterior barrejat en arenes o saorres. El cost del tractament d'aquests residus és el millor: de 36 a 40 euros per tona. Cervera té un cost de 105 euros per tona i l'aprofitament dels residus és molt menor.

"En Cervera la major part dels residus s'enterrava, és un sistema obsolet i volem que el Consorci conega aquest sistema que propugnem, que no genera olors i que evitaria les tensions entre pobles", va explicar el propi Cuenca. Benicarló acolliria la planta a canvi de recaptar el cànon per aquest concepte. Tècnics de Medi ambient del Consistori han treballat en la recerca d'alternatives més

barates al tractament de les escombraries davant el retard acumulat del desenvolupament de les infraestructures que contenia el Pla Integral de Residus del Maestrat. La inversió requerida per a una planta d'aquestes característiques és de 24 milions d'euros. En el cas de Benicarló la pròpia empresa i l'ajuntament garantirien el finançament necessari per poder implantar "en un temps rècord" aquest sistema que s'utilitza amb èxit a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Recentment l'edil d'Urbanisme de Càlig, Albert Querol, ha anunciat que a la impugnació de l'autorització de la

Vicepresidència del Consell se suma un contenciós-administratiu contra l'expedient d'expropiació forçosa tramitat per l'ajuntament de Cervera i una queixa a Brussel·les, on està obert ol'assumpte per una queixa de la Plataforma i Ajuntament, que rebutgen l'abocador de la Bassa.

Càlig conscient que tant les finques afectades com els camins d'accés a l'abocador i planta són de calijons, va col·locar ahir senyals de trànsit que prohibeixen la circulació de camions de més de 5.500 quilos amb la intencionalitat d'impossibilitar el funcionament i recepció d'escombraries a Cervera.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

info

▶

www.3x4.info

- Els últims de Filipines a Morella
- Iniciativa pregunta a Sanitat per la desaparició del promès hospital de Peníscola
- Presentació Dama Xaranga "All-i-pebre" Peníscola
- La Taula del Sènia rep una nova furgoneta
- Mati fresc i assoleiat a Vilafranca

ELS ALUMNES DE LA SALLE ASSISTEIXEN AL RODATGE DE "L' ALQUERIA BLANCA"

text REDACCIÓ

Divendres passat 7 de novembre seixanta alumnes de 1r d'ESO van ser testimonis privilegiats del rodatge d'algunes escenes de la popular sèrie de Canal 9 "L'Alqueria Blanca". En primer lloc van visitar Santa Eulalia, on es roden tots els exteriors de la sèrie. Allí van tenir un excel·lent guia, Iván, de la productora de la sèrie i van veure de primera mà com treballa un equip de rodatge. A més de la tasca dels tècnics i dels artistes, els alumnes van poder reconèixer els diferents

escenaris de la sèrie: l'església, l'ajuntament, el bar, la botiga d'alimentació,.... Poc després, els alumnes es van traslladar a la Ciutat de la Llum, on van visitar l'estudi 2. En ell van tenir accés als diferents sets de la sèrie: el despatx de l'alcalde, la cuina, el bar del poble, la fàbrica de gasoses, així com al rodatge d'altres escenes de la sèrie. Tots es van mostrar sorpresos de com és en realitat un rodatge per a televisió i van tenir l'oportunitat de fer fotos i demanar autògrafs a alguns dels personatges més emblemàtics. La visita va acabar després d'un bon esmorzar en la mateixa Ciutat de la Llum.

La xarxa de Paradores celebra els seus 80 anys

text REDACCIÓ

El Parador de Benicarló, que al costat del del Saler i Xàbia són els únics de la Comunitat, van celebrar simultàniament al costat dels altres 90 Paradores de Turisme d'Espanya el seu 80é aniversari amb una degustació del menú especialment creat per a festejar aquesta fita del sector turístic. Els vuit menús '80 anys de gastronomia' s'oferiran durant un any al preu de 19,28 euros, impostos inclosos, i es batejaren amb els noms dels distintes paradors. Els menús presenten i utilitzen els plats més valorats pels seus clients habituals, especialment els cridats 'entreteniments', uns plats que neixen de l'actualització dels tradicionals entremesos, quatre plats freds, quatre calents, en el que figura un plat típic del parador triat, i unes postres basades en l'elaboració típica espanyola.

Un fascicle amb la història de cada Parador i les receptes més representatives permetrà fer una col·lecció de 12 números col·leccionables i que es lliuraran amb cada menú. A la degustació gratuïta de la jornada d'ahir van assistir les autoritats locals, sectors representatius de l'economia i teixit social, que van ser rebuts pel sotsdirector del Parador, Josep Castells.

EL VINARÓS LI VA FER UN SET AL BENICARLÓ EN EL DERBI DE 1ª REGIONAL JUVENIL

text i foto GREGORIO SEGARRA

El líder de la 1ª regional juvenil va passar com un cicló pel municipal Pitxi Alonso i va furgar en la ferida d'un juvenil benicarlando que transita de Guatemala a Guatepeor en una costa avall de molt difícil -per no dir impossible- solució. Colista destacat amb un sol punt després de vuit partits i 5 gols a favor per 39 en contra, la destinació del juvenil per a aquesta temporada no va a ser altra que la segona regional. Per si fos poc, a una reunió d'urgència convocada per la directiva per a intentar cercar alguna possible solució, tan sols es van presentar dos pares. "És el que hi ha", que diria un bon amic meu. Quant al partit, res d'especial. Un equip, el Vinarós, que a pesar de la golejada, tan sols va exercir com el líder que és un quart d'hora de la segona part. I encara sort perquè si estrenen l'accelerador el 0-7 final s'haguera quedat curt. I altre equip, si se li pot cridar així, sense banqueta, sense il·lusió, desmotivats i resignats a la seua trista destinació, encara que barallant i corrent sense parar durant tot el partit, que ja és d'agrair.

Alineació del Benicarló:

Denís (Joan 72'), Fran, Àvila, Llopis (Sisco 81'), Rafa, Bilal, Ramia, Visen, Guillermo, Johan i Pedrito.

UN EQUIP AMB GRAN POTENCIAL

text CNB

L'equip de natació Benicarlando va demostrar que, tant a nivell individual com per relleus, es troba segur de si mateix en aquest inici de temporada i lluitarà per a quedar-se en les primeres places de la CC.VV

La piscina Municipal de Benicarló va acollir la primera jornada de la Lliga de Promeses, en el matí del diumenge 09 de Novembre 08. Tots els nadadors i nadadores del Club Natació Benicarló van demostrar una bona forma i moltes ganes de nadar. Les nostres joves promeses van ser implacables en les diverses proves disputades donant resultats que animen a seguir avant en el treball diari i amb la màxima motivació en el que va ser l'inici de la temporada per a este grup.

Equip Femení:

L'equip femení del Club Natació Benicarló va estar compost per: Cristina García, Elena del Castillo, Virginia Octavio, Nerea Sorando, Irene Sorando, Marta Valdearcos, Sara Simó, Esther Segura, Gemma Rillo, Ariadna Coll, Claudia Barrachina, Gisele Mateu, Anna Añó, Joana Vallés, Belén Hernandez, Nicole Mateu, Vanessa Bel, Carla Fresquet y Ana García.

Van destacar en les sèries nadades: 200 m esquena- 2a Nerea Sorando 2:57.35, 4a Irene Sorando; 50 m lliures- 2a Esther Segura 45.43, 5a Gemma Rillo; 100 m lliures, 4a Claudia Barrachina; 100 m lliures 98- 2a Anna García 1:22.94, 3a Gisele Mateu 1:25.87, 4a Carla Fresquet; 100 m lliures 97- 2a Nerea Sorando 1:14.68, 5a Marta Valdearcos; 4x50 esquena 99/00- 4a Equip A.- Elena del Castillo, Virginia Octavio, Cristina García i Claudia Barrachina; 4x50 esquena 96/97- 2a Equip A crono 6:11.10.- Irene Sorando, 4a Equip B.- Nicole Mateu, Marta Valdearcos i Nerea Sorando, 4a Equip B.- Nicole Mateu, Anna García, Noemí Anta i Carla Fresquet, 6a Equip C.- Andrea Remolina, Sara Simó, Anna Anó i Vanessa Bel.

Equip masculí:

L'equip masculí del Club Natació Benicarló va estar compost per: Francés Aparicio, José Julián Jaén, Adrián Adell, Marc Octavio, Jesús Santana, David Curto, Marc Vea, Mario Tomás, Josep Febrer, Juan Diego Ruiz, David Valdearcos, Iván Vizcarro, Alberto García, Javier Marzá, Alejandro García, Enrique Delgado y Christian García.

Van destacar en les sèries nadades:

100 m lliures- 2n José Julián Jaén 1:15.15, 5t David Valdearcos; 200 m esquena- 4t Adrián Adell; 100 m lliures- 4t Javier Marzá, 5t Arnau Fabregat; 4x50 esquena 99/00- 2n Equip A.- Didac Saura, Javier Marzá, Alejandro García i Arnau Fresquet, 4t Equip B.- Enrique Delgado, Marc Vea, David Curto i Christian García, 4x50 esquena 96/97- 3r Equip A.- José Julián Jaén, Marc Octavio, David Valdearcos i Adrián Adell, 4t Equip B.- Josep Febrer, Mario Tomás, Jesús Santana i Juan Diego Ruiz.

També des de València ens arriben excel·lents notícies dels progressos de la nostra nadadora Susana del Olmo becada en els seus estudis en el complex esportiu d'alt rendiment de la Petxina, on el passat cap de setmana va aconseguir la segona posició amb un crono de 1:04.98 en els 100 m lliures i la tercera posició i crono de 4:46.88 en els 400 m lliures, participant, en este cas, a la Lliga Valenciana, per raons evidents, però representant sempre a l'equip benicarlando.

Nota de Premsa

L'Associació Tirant lo Blanc impulsa un manifest per unir el valencianisme polític que recupera l'esperit de la Declaració Valencianista de 1918.

Ramon Lapiedra, Pepa Chesa, Héctor Villalba, Carles Choví, Agustí Colomer i Diego Gómez són alguns dels vora trenta sotasignants.

L'Associació Cívica Valenciana Tirant lo Blanc ha promogut el manifest "Per un compromís polític valencianista" coincidint amb el 90 aniversari de la Declaració Valencianista i ha editat un llibre on es reproduïx aquella declaració de 1918, el manifest actual i diversos articles de reflexió. Al manifest, on es propugna la unió del valencianisme polític, ja han donat el seu suport vora una trentena de polítics nacionalistes valencians que han militat o estan militant en partits diferents així com acadèmics i membres d'organitzacions cíviques destacats pel seu compromís valencianista.

Segons assegura el president del Tirant lo Blanc, David Garcia, al pròleg del llibre, el principal objectiu de la seua associació en aquest noranta aniversari i amb aquest manifest ha estat "donar cobertura a la unió de tots els valencianistes benintencionats que, procedents de tradicions diverses, han arribat a la conclusió que cal fer un exercici de responsabilitat i oblidar estèrils disputes del passat per tal d'ajuntar esforços entorn a la idea de l'enfortiment dels valencians i les valencianes com a poble, com a nació, com hagueren volgut amb totes les seues forces els huit signants de la Declaració Valencianista del 1918".

La conclusió del manifest "Per un compromís polític valencianista" resumeix aquesta relació entre el passat inacabat i el futur que necessitem i, destaca, que "estem convençuts de la necessitat del valencianisme polític. D'un valencianisme en el qual puga confiar el cos social. Ben acostat a les necessitats d'unes persones que, de Morella a Oriola i de Requena a València, han de poder resoldre, de la millor manera possible, els reptes de cada dia".

Nota de Premsa

El Consell Rector de Caixa Rural Benicarló, conscient de la magnitud i gravetat dels danys ocasionats pel fort temporal de pluges ocorregut durant els dies 18 i 19 d'octubre passat, convençut que els llauradors afectats necessiten d'un estímul i suport immediat per a reposar, com més prompte, els quantiosos danys que han patit

els cultius d'hivern, les instal·lacions, la maquinària i les infraestructures bàsiques, ha acordat establir una línia preferencial i específica de finançament privat que, des d'ara mateix, Caixa Rural Benicarló posa a la seua disposició.

Es tracta d'una pòlissa de crèdit intervinguda que tindrà una durada màxima de 18 mesos, a un tipus d'interès preferencial situat en el 4,5% nominal anual, de caràcter fix, quedant exempta l'operació de qualsevol comissió d'estudi, obertura, disponibilitat o fins i tot cancel·lació anticipada. Aquesta actuació, que és privativa de Caixa Benicarló i per als seus socis vinculats, ha d'entendre's com complementària i independent de les subvencions i ajudes que, a través dels Organismes supralocals, s'han establert o puguen establir-se en el futur.

La concessió està supeditada a l'estudi previ de cadascuna de les sol·licituds i que deuen reunir, entre altres requisits, el que els afectats siguin llauradors a títol principal, hagen declarat els seus danys per les vies habilitades i es troben vinculats financerament amb Caixa Benicarló o amb la Cooperativa Agrícola San Isidro de Benicarló.

Els interessats podran passar per qualsevol de les nostres oficines on els ampliarem la informació i els tràmits necessaris per a dur-la a bona fi.

Benicarló, 4 de novembre de 2008. El Consell Rector de Caixa Rural Benicarló

D'aniversari amb pasdobles

text REDACCIÓ

Aquest any el Centre Taurí "Sol y Sombra" de Benicarló està de celebració, una de les seues penyes, més concretament la Peña Taurina "Hnos. Soro", ha fet el seu 25è aniversari. És per aquest motiu que s'han organitzat tot un seguit d'actes per a commemorar aquesta efemèride.

El darrer va tenir lloc a l'Auditori de la ciutat el passat diumenge 9 de novembre on la Banda de Música "Ciutat de Benicarló" dirigida per Pablo Anglés va oferir un meravellós concert de pasdobles, el primer després d'haver aconseguit el 1r Premi i Menció d'Honor en la passada edició del Certamen Autònom de Xest.

El nombrós públic assistent va poder gaudir d'un recorregut audiovisual que acompanyava un repertori musical basta en diferents estils tot i estar emmarcat dintre del l'àmbit taurí on es van incloure pasdobles que van des dels més populars, passant per uns d'innovadors fins a uns altres que van ser interpretats per primera vegada per aquesta agrupació on es destaquen "Solera Fina", "Cielo Andaluz" i "Joselito Bienvenida" de Pascual Marquina, "Corazón Gitano"

i "Marcial" de J.M. Martín, "Vicente Ruiz, El Soro" de Enrique Ros, "Maños y toros" de Vitorino Bel, "Ópera Flamenca" de Luis Araque, "Tomás García" de José Pla, "Fiesta en la caleta" de Jaime Teixidor, "Gallito" de Santiago Lope i finalment el pasdoble "Sol y sombra" de Jaime Rebollar que rendeix homentge i porta el nom de la propia Peña Taurina.

L'excel·lent acollida que va tenir entre públic es va fer notar en nombroses ocasions amb els continus aplaudiments que van dur a la Banda a respondre amb dos bisos com a mostra d'agraïment. No és la primera vegada que ambdues entitats duen a terme de forma conjunta un acte d'aquestes característiques que ja s'esdevé com una de les actuacions més esperades i considerades quasi tradicionals dins del panorama musical i festiu de la ciutat.

PROPER ACTES

Dissabte 15 al migdia dinar de germanor i per la nit Festa Jove al local de l'entitat.

Diumenge 16 a les 11 del matí Festa Infantil al local de l'entitat.

Diumenge 16 a les 19.00h Concert de la Banda Juvenil i les corals Petiquillo i Kylix.

1.500 escolars en les jornades de seguretat vial de Benicarló

text REDACCIÓ

Prop de 1.500 alumnes de Benicarló participaran en les jornades de Seguretat Vial organitzades per l'ajuntament de la ciutat. Les instal·lacions de l'antiga guarderia Irta acullen el parc mòbil de la Direcció general de Trànsit on els alumnes aprenen nocions bàsiques sobre circulació viària. "És molt important la formació en la pràctica dels futurs conductors" assegurava Javier Sospedra, l'agent de la Policia Local encarregat d'organitzar les activitats. Al llarg de tot el curs, els agents municipals han desenvolupat una sèrie de tallers pels diferents col·legis del municipi amb l'objectiu d'acostar als més petits nocions bàsiques sobre Seguretat Vial. Ara, arriba el moment de posar-los en pràctica realitzant exercicis de conducció dintre del circuit que s'ha habilitat en el pati de la guarderia. Els nens aprenen "com cal circular, els senyals que

cal respectar" i altres conceptes generals sobre conducció, destacava Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló. L'objectiu que persegueixen aquestes jornades és també "acostar els agents a la gent jove, que tinguin proximitat amb ells", assenyala el regidor de Governació Marcos Marzal.

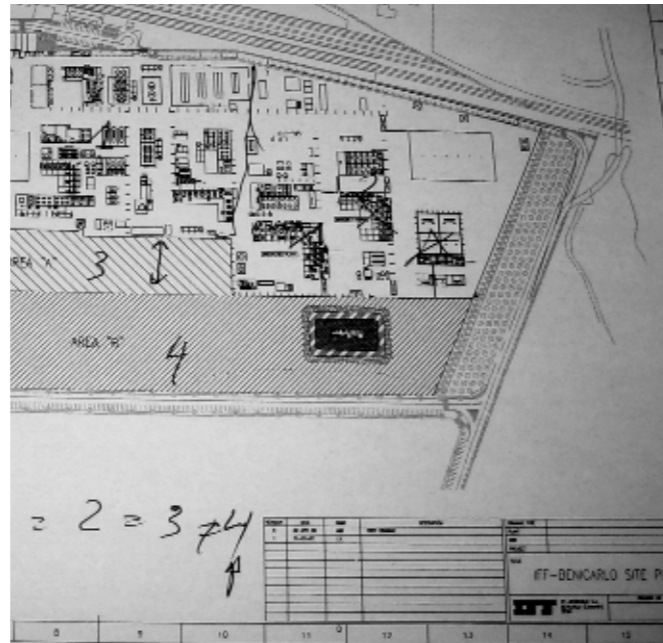
Els alumnes arriben a la pista i se'ls fan una sèrie d'indicacions sobre conducció. A continuació, se'ls facilita un petit vehicle amb el qual circulen per la pista, dotada de rotondes, semàfors i diversos senyals de trànsit. L'experiència per a tots ells és gratificant, ja que aprenen una sèrie de valors que aplicaran quan arribi l'hora de posar-los en pràctica. Les jornades de Seguretat Vial organitzades per la Policia Local de Benicarló conclouran el pròxim 19 de desembre amb el lliurament de diplomes a tots els nens que han participat en els tallers formatius.

L'Ajuntament retorna a la multinacional química IFF els seus drets productius però li dona 20 anys per a traslladar-se

text REDACCIÓ

L'edil d'Urbanisme Antonio Cuenca, va donar a conèixer el contingut d'un conveni que consolida les naus i infraestructures de l'empresa americana IFF Benicarló SA alhora que els imposen una sèrie de restriccions. L'acord satisfà a ambdues parts. El Consistori havia modificat 'a la baixa' les possibilitats de la seua activitat, imposant-li activitats de menor incidència en la zona més propera a la població. Això, segons el parer de l'empresa generava una inseguretats i anava en contra de la llicència d'activitat concedida, i sobre la base de la que es van realitzar inversions en la planta de Benicarló, que es dedica a la producció de matèries primeres utilitzades en la generació de fragàncies i aromes en el sector de la cosmètica i alimentació.

Cuenca va explicar que "se'ls imposa una franja de 75 metres de baixa activitat, alhora que se'ls reconeixen zones consolidades i una franja que podran seguir utilitzant durant 30 anys i se'ls dona un termini de 20 anys per a traslladar-se a altra zona. Esperem que amb això es retire el contenciós, s'aclarisquen les intranquil·litats de l'empresa i de Benicarló i no haguem

d'indemnitzar-los", va assenyalar l'edil que va manifestar el seu desig que l'empresa pugui seguir treballant a Benicarló com ho fa des de 1924. La mesura es dictaminarà en la pròxima comissió.

Licitació del contracte de control i vigilància de les obres de la variant de la N-340 pel Maestrat per 1,7 milions

text REDACCIÓ

El Butlletí Oficial de l'Estat va publicar l'anunci de licitació del contracte de control i vigilància de les obres de la variant de la N-340 en el tram Benicarló-Vinaròs-Peníscola. El pressupost de licitació és de 1.786.780,24 euros i el termini màxim d'execució de 47 mesos. Les obres ja es van adjudicar al setembre per 49.732.642 euros. El subdelegat del Govern a Castelló, Antonio Lorenzo, ha manifestat que amb la licitació del contracte de control i vigilància de les obres de la variant "es dona un pas més fer realitat aquesta infraestructura vital per a la connectivitat i la seguretat vial del Baix Maestrat i que

durant tants anys ha estat reivindicada pels ciutadans i ciutadanes de la comarca".

La nova licitació constata que, a pesar de les bones paraules de la ministra de Medi ambient recentment a Benicarló als representants de la Plataforma, no es va a moure res el projecte i traçat inicial a pesar del fort rebuig i contestació que ha tingut en el sector agrari, on es destruiran 500 finques a ple rendiment. Els afectats veuen necessari el vial però reclamen altre traçat més proper a la AP-7 o el rescat d'aquest tram d'autopista. Subdelegació del Govern a Castelló ha ignorat l'existència d'aquest malestar entre amplis sectors de la població.

El president dels venedors del mercat aposta per la compra única Alguns venedors no veuen clars els canvis en el mercat ni la introducció d'un supermercat

text REDACCIÓ

El president de l'associació de venedors del mercat de Benicarló, Pere Baca, és partidari d'adaptar-se a les necessitats dels clients i que el mercat siga competitiu. Peraixò aquesta agrupació segueix treballant braç a braç amb el Consistori i Mercasa per aconseguir modernitzar, amb consens, el mercat municipal.

L'avantprojecte proposa la possibilitat d'ampliar l'oferta comercial del recinte instal·lant un supermercat en la primera

planta, mentre que la sala de venda continuaria a peu de carrer. Segons va admetre el propi Baca, existeix divisió entre els venedors sobre la idoneïtat d'incorporar un supermercat i la compra única. Per a Baca "existeix un desconeixement i això planteja seriosos dubtes i inseguretats perquè temen que pot ser una mica negatiu per als seus negocis i que perdran clientela" però al seu judici "és una cosa que s'està imposant en els nous mercats i els venedors hauríem d'especialitzar-nos en altres ofertes per a aconseguir una pervivència d'ambdues opcions amb una sana competència i preparats per a competir en el futur del sector".

CARRILS BICI: INSUFICIENTS I MAL DISSENYATS

Certs polítics conservadors de Peníscola i Benicarló no conceben la bicicleta com un autèntic mitjà de transport. Consideren que l'automòbil privat és el sistema de desplaçament per excel·lència. Els demés mitjans, sobretot els no motoritzats, han d'estar condicionats al cotxe particular. Podríem parlar d'un "cotxentrisme" –tot gira al voltant del cotxe– front a una nova concepció, la mobilitat sostenible, en la que tots els mitjans –anada a peu, bicicleta, bus, tren, cotxe...– tenen el seu paper. La bicicleta està tenint un "boom" pel desplaçament urbà a moltes grans ciutats com Barcelona, Sevilla, Donostia i, fins i tot, València. Però per certs polítics comarcals, pareix que la bicicleta només val per fer esport o pegar una volteta els dies de festa. Una prova d'això és la quantitat insuficient que hi ha de carrils bici i el seu disseny deficient.

L'any 2003, el Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC) presentà l'estudi encarregat per l'ajuntament sobre la mobilitat i aparcament de Benicarló. Segons el RACC, els problemes de mobilitat existents es devien a l'ús abusiu del cotxe privat. Es proposà l'afavoriment dels demés mitjans i, per la bicicleta, la construcció voreres-bici, pistes-bici i vies 30 pel casc urbà.

El Ple Municipal de 27 de gener de 2004, a proposta del grup socialista, aprovà per unanimitat mesures per afavorir la utilització de la bicicleta: la incorporació d'un carril-bici als projectes Corts Valencianes III i Avinguda València, la consolidació d'una xarxa de carrils bici, la senyalització dels tres carrils bici existents i la instal·lació d'aparcaments per a bicis. El portaveu socialista recolzà la seva moció amb la Carta d'Aalborg (punt 1.8), tractat al que està adherit l'ajuntament. El Concert Previ del PGOU proposa la configuració d'una xarxa primària de carrils bici.

A Benicarló, continuem amb els tres carrils bici del segle passat. La continuació de l'Avinguda València no en té cap i ens preguntem si a la prolongació de Corts Valencianes –al darrer plenari de novembre s'aprovà un model de conveni per l'obtenció gratuïta de terrenys– comptarà amb un carril bici com estava acordat. S'han retirat els aparcaments de bicicletes d'enfront l'ajuntament. A l'Avinguda Papa Luna, per un mal disseny, el carril bici va per sobre la vorera, circumstància que afavoreix alguns conflictes entre bicis i vianants i que els ciclistes hagin d'anar lents per precaució; no es podia treure espai a la calçada dels cotxes.

Al passeig de la platja nord de Peníscola, durant un temps, les bicicletes circulaven per la vorera sense senyalitzar. Si passejava molta gent o els ciclistes anaven ràpid, hi havia problemes. Es marcaren unes línies per senyalitzar un carril bici per on no es pot circular a determinades hores del dia. Cal denunciar la manca de connexió entre els carrils bici de cada municipi.

Amb molts anys de retard, el passat 29 de juliol s'inaugurà la part peníscolana de la carretera Peníscola – Benicarló, 4,5 quilòmetres d'autovia amb un cost de 5.4 milions

d'euros. A la banda de la costa i separat de la calçada per un muret, hi ha un polèmic carril bici. L'exciclista professional José Julian Balaguer realitzà un informe sobre aquest carril bici per la revista "Ciclismo a fondo" –vídeo

a [www.ciclismoafondo.es/caf/cicloturismo-](http://www.ciclismoafondo.es/caf/cicloturismo/) on denunciava l'existència de més de 100 estops en el seu recorregut. Quan un ciclista es troba amb un estop, segons mana el codi de circulació, s'ha d'aturar i mirar als dos costats abans de continuar la marxa. Molts

dels estops es situen a la sortida de les finques agrícoles, però altres s'ubiquen enfront d'un mur o d'una sèquia. Entre els estops hi ha com a mitjana uns 44 metres, però en alguns casos i ha pot menys de 10 metres. A més a més, els cotxes es troben un estop abans d'incorporar-se a la calçada i seria més raonable que la senyal estigués abans del carril bici, aprofitant la bona visibilitat que hi ha. Pel més del centenar d'aturades i arrencades, la velocitat mitjana que assoliria la bici seria molt baixa.

El Bloc comarcal denuncià aquests més de 100 estops, assenyalant que hi eren per acontentar els propietaris. La Conselleria, responsable de la via, assenyala que s'havia fet segons la normativa vigent i no estava disposada a modificar-la. El regidor d'urbanisme de Benicarló declarà que trobava "lògica" la senyalització que sols indicava qui tenia prioritat i que els ciclistes, si no sortia cap cotxe, no havia de parar davant dels estops; és a dir, els estops s'acompleixen segons les circumstàncies. Sembla que al tram que queda fins el casc urbà de Benicarló, és farà el mateix.

Alfonso Triviño, advocat representant d'organitzacions ciclistes al Consell Superior de Trànsit, presentà, a la darrera reunió, el vídeo del carril bici Peníscola –Benicarló per l'interior per denunciar el desgavell d'aquestes infraestructures a l'estat. A una xerrada que donà a Benicarló fa un mes, denuncia la necessitat de modificar la senyalització del carril bici. El regidor de contractacions local manifestà el seu compromís de revisar la situació en el tram que queda per fer.

Amb el Real Decret 1428/2003, s'aprovà el nou Reglament General de Circulació. En el seu article 64 s'indica que els ciclistes tenen prioritat de pas respecte als vehicles a motor quan circulen per un carril bici. Per què no s'acompleix la llei? Si la bicicleta ha de ser un autèntic mitjà de transport, ha de circular a una velocitat suficient, de forma segura i entre qualsevol punt. Cal carrils bicis per les vies on els cotxes van ràpids i carrers amb prioritat per les bicis per dins del poble.

Per una equivocació de la que som responsables, l'article de la setmana passada ja s'havia publicat. Demanem disculpes als nostres lectors.

Pere Bausà

I ara ADIF, analfabeta

La companyia ADIF -hereva de RENFE-, a més de gestions ben singulars –com ara traure a concurs una obra que ja està feta: pregunteu als barcelonins-, obsequia als viatgers que arriben a l'estació de Benicarló, amb avisos per la megafonia, en monolingüe castellà i amb rètols bilingües, però amb errades ortogràfiques del següent tenor: "Mantinga's darrère (i) de la línia groga", on apareix un "darrère", amb accent, que és del tot incorrecte. I al que diu "Trens sense parada circulen per aquesta vía(i)" també sobra l'accent, ara a "vía". La referència a la "vía", amb l'accent que no toca, es repeteix en assenyalar en quina "vía" ens trobem. El castellà tampoc no té millor fortuna, perquè quan avisen "Mantengase (i) detrás de la línea amarilla" es deixen de posar l'accent que tota paraula

esdrúixola ha de dur, a "Manténgase". I encara hi apareix l'incorrecte nom de "Peñíscola", quan ja és conegut que el toponímic dels nostres veïns no deriva de "peñasco", precisament, sinó de "península", per això cal escriure Peníscola, amb "n", no amb "ñ". Ara, però, han afegit una altra "perla" lingüística: a l'interior, dalt la finestreta d'expedició de bitllets es pot llegir "eixidas" que és incorrecte, perquè el plural d' "eixida" és "eixides" amb "e", com qualsevol xiquet de l'escola sap. La nova gestora dels ferrocarrils –ADIF- es manté igual d'analfabeta, doncs, que RENFE: algú els podria dir allò de "los mismos perros con distintos collares". Això mateix.

Marc Antoni Adell.

L'educació per a la ciutadania ens portarà a la ruïna

Educació per a la ciutadania és una assignatura implantada en aquest curs 2008/ 2009 als centres d'Educació Secundària Obligatoria. Es tracta d'una assignatura polèmica des del primer moment. Els alumnes de 2n d'ESO considerem que és una disciplina, com diu el títol de l'article, que ens portarà a la ruïna.

Es realitza una hora setmanal i estem amb el professor de filosofia i el d'anglès. Se'ns donen explicacions en els dos idiomes i acabem marejats i confusos. Considerem que seria una matèria interessant si s'impartira com toca.

Nosaltres, com a alumnes, som els que patim les

conseqüències del desgavell actual en el sistema educatiu:

No ens enterem de massa coses perquè creiem que el nostre nivell d'anglès és insuficient per a l'exigit.

No parem de sentir pels mitjans de comunicació que es parla del fracàs escolar i nosaltres en veïem incentius del fracàs en aquesta assignatura, impossible d'aprovar segons el nostre punt de vista.

No avancem a classe per molt que ens empenyem a fer-ho perquè no entenem els conceptes explicats.

La despesa econòmica de mantenir 2 professors a l'aula la considerem injusta, donat que aquests diners es podrien invertir per a eliminar alguns barracons i construir escoles, comprar ordinadors...

La sanció als professors que fan l'assignatura en valencià o castellà ens pareix aberrant, perquè realment els professors saben en cada moment què han de fer i com perquè siga comprensible el contingut de l'assignatura.

Una cosa que ens sobta molt és que la pronunciació de citizenship education, ens l'hem apresada, però els polítics quan parlen per la televisió d'aquesta matèria no la pronuncien bé, i això és una mostra de manca a nivell estatal de l'anglès.

Creiem que aquesta hora setmanal es podria aprofitar per a fer-la en valencià o castellà, que són les llengües que dominem i fer un ús racional del temps que estem a l'aula. El temari és interessant, i podria ser una bona assignatura perquè ens ajudaria a pensar, a reflexionar i a fomentar una actitud crítica; però desgraciadament, la barrera lingüística, per a nosaltres és insuperable.

Demaneu, per favor, que eliminen l'assignatura del currículum escolar i que torne la nostra volguda tecnologia o que s'aprove la impartició de dita matèria, com en altres comunitats, en valencià o castellà, una de les dues llengües vehiculars de la nostra comunitat.

Els alumnes de 2ESO de l'IES JOAN COROMINES de Benicarló

CARTA A LA DIRECTORA

Sra.Directora:

Pareix que el mes de novembre ve carregat d'actualitat local.

En primer lloc, presentar la meua queixa perquè ens han llevat aparcament a la prolongació del carrer Alfonso XIII, se suposa que com a conseqüència de les obres a l'Avinguda Catalunya. Resulta ara que els veïns encara tenim més problemes per aparcar i no volem dir quan hi haja un partit de futbol-sala. També vull expressar el meu malestar per l'horari de la biblioteca que fa riure:tanquen les vesprades a les 19.30h, no ho havia vist mai:sembla que és per falta de personal però l'Ajuntament hauria d'invertir més en cultura i preocupar-se de què estiga oberta fins a les 21h.com a qualsevol població com la nostra.A més a més, disposem de poca premsa en valencià, per no dir res i caldrien més ordinadors per als usuaris interessats.

Però, sembla que això no els interessa, com passà amb el tema de la ciutadania en el darrer ple, segons deien havia de passar per comissió i al.legaven que no tenien bastant informació. `Serà possible que en tot el desgavell que s'està produint tinguen la barra de dir que no saben de què va la cosa? Ells la qüestió és fer boicot i obeir ordres des de València per tal que l'assignatura continue quedant desvirtuada.L'activitat teatral de tardor ha començat amb bones obres però encara se n'haurien de fer més events culturals i xarrades per als joves. On està el Casal Jove que necessita la nostra població? Per què sempre s'han de traslladar a ciutats veïnes per a aconseguir informacions?Ja que no disposem de bones comunicacions amb la Universitat, l'ajuntament podria oferir beques de transport als estudiants que mostren un bon rendiment en els seus estudis. Però com sempre, no hi ha diners.`Només n'hi ha per a carregar-se les butxaques dels nostres mandarins a l'ajuntament. Ara que ja han passat les pluges, per què no arreglen un poc el Barranquet en direcció al Camí Rajolar? Encara queden pedres pel mig del camí i es podrien reasfaltar els pegats que hi van quedar. El cas és que cada vegada, fa més perill passar per aquella zona i a prop ara tenim una nova residència senior. No podran anar els familiars a visitar els residents perquè el riu ha deixat gairebé intransitable la carretera? Ja han dit que el centre de salut està en marxa, això està per veure;igualmente, passa amb la carretera a Peníscola,o la carretera a Càlig que sí faria falta. Però mentrestant, es podria recuperar el servei d'autobús al polígon ara que la crisi fa mella en els treballadors. Per què es va llevar? També tindrem una rotonda nova, el cas és que em sembla que hi ha menys espai que adés, així que ja veurem com acaba la cosa. Les obres tenen una data d'inici però no d'acabament, què passa amb els coles que estan en barracons? Quan està previst que tornen els alumnes del CEIP Ródenas al seu centre com cal?Ja els ha passat el termini més que de sobres, però em sembla que aquest curs tampoc podrà ser.. Com passa al CEIP Àngel Esteban, que estan en barracons de 2 pisos ara, crec que inèdits a la nostra comunitat.Fins a on arriba la vergonya d'aquests mandataris?

I mentrestant, diners que volen per fer els seus megaponts de Calatrava, la F1 i tota la propaganda mediàtica que escalga per tirar-se roses de com bé ho estan fent?! Espero millores a la població, que no ens lleven més aparcament, que rectifiquen coses mal fetes, i que facen un poc de cas als ciutadans.

José J.Salán, Benicarló.

Eppur si Muove

BREU HISTÒRIA DEL ROCK EN BENICARLÓ

text REDACCIÓ

"Eppur si Muove" és un grup en el qual van començar, parlem de 1983, alguns intèrprets que ara son veterans, com Coco, avui en "Tsunami", o Ñoño, la Ñ de "MÑM".

Bateria: Javier Tena

Baix: Antonio Cucala Pascual"Ñoño"

Guitarra solista: Jordi Narro Sánchez

Teclats: Jorge Armengol Chau, José María

Guitarra i Vocalista: Juan Àngel Esbrí "Coco"

El seu primer concert va ser en la pista jardí amb el grup de Vall d' Uixó "Quebrada", patrocinat per la falla La Paperina. Van actuar per la comunitat valenciana, tocant per exemple en la sala Gasolinera (València), a Borriana, Vall d' Uixó, Xert, Vinarós... El concert més destacable va ser en les festes patronals de Benicarló com teloners de l'Orquestra Mondragón. Durant aquest període el teclista va passar a ser José María. Finalistes del concurs de pop-rock de La Vall d'Uixó, per la qual cosa van gravar dos temes en els estudis Bali i van tocar en la final com a teloners de La Frontera.

Emperador de barri

El samaruc encara està rumiant en la victòria del bru. No és que l'haja sorprès. Fins i tot, la Borsa, omniscient ella, ja havia descomptat l'efecte del doble canvi de color al tron de l'Imperi.

Rumia els comentaris dels comentadors. Que si és un avanç, que si s'han trencat les barreres racials, que si ja tocava. Cavil·la, l'animaló, si això pot passar a la pell de brau: si pot arribar a President, un català d'esquerres.

Potser estos maldecaps li enterboleixen l'enteniment. Potser per això no acaba de vore massa clar les obres del carrer de les monges. No entén, la bestioleta, com havent carrerons sense voreres i carrerons plens de bonys i clots, el consistori s'haja decantat per reconstruir una avinguda amb menys de vint anys d'antiguitat. Un carrer on fins fa poc parava el dimecres: fins l'arribada de l'actual primer regidor a la casa gran. Una via ornada amb la llar del president municipal.

Sent, l'animalet, que més bé respon una dèria del govern local de torn: la d'acabar amb les obres de consistoris d'altres colors. Prou d'autobús al polígon, prou de palmeres a les rodones, prou d'avinguda Catalunya, prou de rètols en la llengua del poble. Així les coses, la bestiola, es pregunta si és bo canviar per canviar. Si quatre anys paguen la pena per un territori de la mida d'un carrer. Si el que compta de veritat és el color.

El Samaruc

Dr. Climent

QUART MINVANT

Durant la darrera setmana amb les nits de cel obert i temps anticiclònic, el doctor ha passat llargues hores observant la lluna des del seu Loft a la fosca mentre assaboria unes copes de Champagne Dom Perignon que havia comprat en la darrera estada a París.

Aquest ambient deixava el facultatiu ingràvid i desbordat pels seus pensaments: el darrer simposi de Madrid on havia intercanviat experiències amb altres col·legues del departament d'anatomia respecte de l'estranya curvatura del múscul anterior de la femina, li feia pensar en les anques d'una pacient del dispensari, arribant així, a inequívoques semblances amb el quart minvant de la lluna. Però tocant els peus a terra i contant amb el que realment interessa, és a dir, els pocs diners que li reporta escriure en aquest setmanari, pot ser calia passar a l'acció, posar-se en vaga i fer-li la lluna a qui mane reclamant així un augment per superar aquestos temps de crisi.

laveubenicarlo@terra.es

ve de la pàgina anterior

equivocar: la portada faraònica va ser per anunciar als veïns de la costa nord la seua voluntat, la del faraó, de fer el riu Sec navegable, no per anunciar l'obra del port. Els faraons no són infalibles!

Rotonda infractora devaluada

Ara resulta que la rotonda de la palmera es va fer sense projecte. Per cert, Cuenca va recriminar que JL Guzmán mentira i diguera que les obres de la rotonda van suposar una despesa de 10 milions de peles. Resulta que no, que només en val cinc, com no, gràcies a la gestió del PP en la matèria. Tot un exemple d'austeritat i eficàcia. Mil gràcies!

Pupis, snoopis, goofis, ...

La premsa es va quedar a quadres quan el regidor Cuenca va dir que posarien publicitat del reciclatge a 60 pupis. Uns van entendre Snoopis, altres goofis... però ningú va gosar preguntar allò què era. Al final es veu que els pupis de Cuenca son els pals amb espais de publicitat que es gasta l'Ajuntament.

Pupis, snoopis, goofis, ... (i 2)

Per cert, tanta propaganda de reciclar en pals publicitaris, ho hagueren pogut fer també amb l'idioma? I és que no n'han ficat ni un en valencià. Entre el color verde i el azul, i el castellà, sembla que siguem els de telefònica fent anuncis dels seus mòbils a Madrid. Els tafaners tenim clar que el valencià no és el fort del regidor Cuenca però a veure si d'una vegada respecta el Reglament de Normalització Lingüística del seu ajuntament. Sobretot ell, que diu que és tan curós amb el respecte de les normes.

San Tornemi amb la llengua

L'ajuntament de Benicarló ha convocat el concurs per a triar el cartell anunciador de la Festa de la Carxofa 2.008. Cosa típica quan arriben aquestes dates. Un tafaner artista s'ha llegit les bases amb la sana intenció de concursar en tan magne i representatiu esdeveniment de la nostra gloriosa ciutat i ... s'ha trobat amb una sorpresa. El lema ha d'estar escrit 'en llengua valenciana'. Ja estem. Com tampoc tenia molt clara la definició del terme, va cercar en la *Wikipedia*, magne pou de saviesa dels nostres dies. I el que va trobar, li va acabar de marejar. *Valencià (valencià en valencià) és la denominació històrica, tradicional i estatutària que rep a la Comunitat Valenciana la llengua que es denomina oficialment català a Catalunya, Illes Balears i Andorra. Constitueix també una de les principals variants dialectals d'aquesta llengua, juntament amb el català central i el balear, entre unes altres.*

I així les coses, el nostre tafaner particular ha decidit deixar passar de llarg l'oportunitat que li haguera convertit en magne retratista de les carxofes de Benicarló. I és

que ja se sap que ningú és profeta a la seua terra.

Proposta lingüística

Ens imaginem que com al gabinet de normalització lingüística no li devien haver passat el text carxoferil en qüestió, que segurament seria en castellà, com no, li proposem, perquè no facen el burro, altra vegada, els regidors del PP promotors d'aquest secessionisme lingüístic barroer, que no estaria de més fer-los unes classes d'aquest valencià que mai escriuen perquè no en saben. I de camí, amb unes quantes còpies de les sentències dels tribunals valencians i espanyols, l'última fa pocs dies, on diu clarament que el valencià, científicament i acadèmicament, rep el nom de llengua catalana. Com diríem nosaltres, la política per els polítics i, la llengua, ... per els lingüistes.

Banquets d'informació turística

Per cert, pensen fer alguna cosa amb eixos banquets que hi ha al darrera de la caserna del Tourist Info que, en teoria, serveixen per descansar el cul i que ara, al faltar-los les barres, se té cola sense remei?

I altra vegada diuen que el Festival de Cinema de Peníscola perilla...

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Segons el color

Els tafaners, certament, tenim clar que totes les notícies són opinables i així, una mateixa portada és interpretada de manera diferent segons el mitjà. Per això és curiós veure com aquesta setmana dos mitjans de la ciutat han agafat les obres del nostre poble i ho han interpretat de manera diferent. Un ho identifica com una problemàtica inoportuna i l'altre com un simple canvi de fisonomia. Ja ho diuen, tot depèn del color amb el que és mira ... i de d'ideologia amb la que s'escriu, no?

Jocs de paraules

És curiós com de vegades es poden estirar les paraules per poder fer un bon titular. I certament, el que vam veure l'altre dia en un altre mitjà, ens va sorprendre pel seu frescor, per què, si no, com interpretaríeu que el Setrill tinga pròstata? La imaginació, quina arma més poderosa.

Habemus sauna (o no)

Després del canvi, amb policia inclosa, que va sofrir la gestió de la nostra piscina municipal, i que poc ha fet canviar el seu aspecte, tant interior com exterior, sembla que per fi es tornarà a tenir una sauna seca. I és que molt usuaris s'havien queixat i requeixat, pel fet que la van llevar i... Estava feta pols, segons ens van comentar a alguns tafaners, i no havien tomat a ficar-la en marxa. Ara, quasi un any després, sembla, que van a ficar-ne una de nova. Jo ho diuen "es que las cosas de palacio van despacio". Clar, amb el vist i plau del nostre estimat ajuntament i regidor

d'esports, que miren cap un altre lloc i no fan res perquè les instal·lacions estiguen impecables. Fer piscines, pagades amb diners públic, ... per a regalar-les després!

"La voda" del lector

Ja ens hem adonat que al nostre estimat lector també se li colen píffies d'escriptura en la seua repassada a La veu de cada setmana. Així, ens imaginem que la "voda sexual" del nostre alcalde, a la qual fa referència en "La millor" de la seu col·laboració setmanal, suposem es devia referir a la "vida" amb "i", sexual, del nostre batlle. Els tafaners com d'això de mirar, en sabem una mica prou, entenem que tot ha estat una reacció de calor, sobtada, produïda per la lectura del nostre sabut doctor Climent. I és que la vista de "... la corba evolutiva que flueix ...", pot produir aquests efectes.

Bones mosquetes

Els tafaners l'altre dia ens vam pegar una volteta per l'exposició eixa de la "Bona terra, bona collita", que hi ha al museu eixe del MUCBE, i ens vam adonar que, certament, és molt original però, sobretot, sobretot, molt realista. O, fins i tot, molt ecològica. Ho diem perquè hi ha uns sacs, incorporats a la mostra, plens de... no sabem que, suposadament orgànic, que

incorpora les mosquetes blanques, i el ous d'aquests insectes, típics de qualsevol sènia de l'època, a la mateixa d'una manera completament natural. És allò de la representació visual de la collita feta malbé com a la vida diària. I és que, sens dubte, han exportat les normes de la museologia avantguardista de Riviere. Extraordinari.

Del xiclet a la Juanola

El regidor Cuenca ha aclarit que ja no menja xiclets a les rodes de premsa. Va ser aleshores quan Jordi Maura, periodista de pro, i benefactor de la paraula parlada, la veu, va repartir pastilles Juanola per a la raspa per tal que aclarira les goles i La veu. Aclarides totes les goles, ara, el nostre alcalde, ja podrà seure tranquil a la cadira del costat del regidor Cuenca. I per cert, unes poques, d'eixes Juanoles, per al nostre batlle, també li anirien bé, segurament li facilitaríen ... la paraula. I és que últimament la té una mica encarcerada.

Més riu Sec navegable

També el vicealcalde va tenir unes paraules per parafrasejar la mítica portada del faraó Kuenka. Segons va dir: l'anunci de la tramitació de l'ampliació del port significa que aquells que qüestionaven que s'iniciaria l'obra anaven errats i que no es tractava de cap obra faraònica. El regidor Cuenca es va

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 658

text EL LECTOR

Començant per la portada, no sabem si han ficat la pota per culpa dels clots o és que el forat que hi ha entre la "l" i la "m" d'"almenys", que hem vist en algunes revistes (en algunes altres no. Follets de les impremtes que dirien els entesos), és altra sotragada més de l'asfaltat tan poc afortunat. Els afortunats que han rebut un exemplar amb aquesta errata poden conservar-lo com peça de col·leccionista al costat dels segells sense dentar. De les notícies destacades a la portada, diria que això del restaurant pedagògic no em sembla tanta novetat, tenint en compte l'anglès que s'aprèn al MC Donalds, tan necessari per a superar certes assignatures en el col·legi.

El tema de la setmana està molt bé, és bastant oportú si ho comparem amb altres capçaleres que miren al llunyà oest. A més he caminat per la zona catastròfica i és ben cert el de la indignació dels comerciants. Les fotos molt il·lustratives, no és d'estranyar que cresca l'afició al triatló i altres formes d'atletisme a la ciutat però, tot i així, crec, que més aviat és per necessitat obligada: tantes tanques i obstacles junts ... De tota manera, qualsevol excusa és bona per fer un club, en aquest poble tan associatiu. I que dure. Continuen amb les notícies, Breus, des de l'embolic a l'ajuntament a un accident a l'intentar salvar a un gat, sense comentaris. Vagen amb compte amb els titulars. Aquest no s'entén: "Benihort estima que un milió de quilos de carxofa es veurà minvada per les pluges".

Sobre la fotografia del doctor Josep Salvador que acompanya

Descobrir la faceta discogràfica d'un home anomenat Antonio Cuenca, Com tenen vostès tant de morro i tan poca gràcia?

al text de Rolíndez, sembla cosa d'altre doctor, el Dr. Climent.

Els escriptors habituals i altres espontanis em tenen entusiasmat: He llegit amb interès l'acerada col·laboració del lector Joaquim The Saviour and Simon sobre les novetats en doctrina pedagògica del nostre Conseller d'Educació i només puc fer-li un retret. Em fa l'efecte que, endut per la ironia, ha comés un error en la traducció del nom del polític castellonenc a l'anglès. On The Saviour ha escrit "Fountain of the Blackberry", potser seria haver traduït glandberry, paraula anglesa de base romànica per designar la coberta protectora de forma oval de molts insectes, fabricada amb un fil que segreguen les larves, especialment la del cuc de seda, i dins la qual es tanquen abans de passar a l'estat de crisàlide.

Des de Joaquim the Saviour als del futbol... per cert, quan posaran aquesta col·laboració en la d'opinió, en lloc de la d'esports?

No li faré cap comentari sobre les tres mosses que m'han enganxat els seus pupils a l'article de la setmana passada. Vull suposar que vosté mateixa, en la seua condició de dona, ja els haurà dit el que fa al cas.

Dels tafaners tinc una queixa: en lloc de ficar-se amb la regidora de cultura, parlen de la de comerç. La he pogut veure a la tele i a més de somrient és ben simpàtica i treballadora. Ja prou!

L'article del professor Bausà em deixa àdhuc sabor de Deja-vú,

com si ja ho hagués llegit abans. Això sí, la foto que ho il·lustra és d'allò més encertada amb el contingut. Veig que els artistes benicarlantos envaeixen el món amb les seues obres. Benicarló Art a Vinaròs i Inconscient Col·lectiu a Cervera.

També espero amb impaciència l'estrena del curt. Per cert, que un dels artistes locals apareix en diverses notícies. Només li falta escriure aquesta secció, Maestro!

Descobrir la faceta discogràfica d'un home anomenat Antonio Cuenca, Com tenen vostès tant de morro i tan poca gràcia?

Llegint el tema de la setmana he completat el cromo que em faltava per tindre el llistat complet dels tres Grans Misteris Valencians: el que va pagar el Consell per la visita del Papa, com s'ha d'impartir l'assignatura innominable (que diria l'enyorat Garcia Grau) i el preu de la plaça de la Constitució.

Centre de Salut Integrat: CSI!

Alerta, que ve pluja: "la pròxima setmana, es disposarà d'una maqueta de la nova font de la plaça de la Constitució". Ja em poso a tremolar perquè en general les intervencions en sumptuositat urbana no s'han caracteritzat a Benicarló més que pel mal gust. Però ja que s'obri la veda, li proposo que faça una consulta popular per a determinar un rànquing de les obres que cal destruir/substituir per ordre de preferència. Si li pareix, ja li faig les primeres aportacions: 1r El monument de la ratlla del terme, 2n La carxofa, qui segueix?

La millor "Que bé!" Rolíndez dixit

El color del ... diner (residual)

Davant la problemàtica que, des de fa molts anys està generant que fer amb els nostres residus urbans, tenint en compte per una banda que el nostre abocador està, des de fa temps, més que saturat i, per altra, la problemàtica de la contaminació generada, que cada vegada és més greu i, a més, el conflicte *Cerverocalitjò* que té aturat el Pla Zonal de Residus del Maestrat, sembla que, per fi, el nostre ajuntament ha decidit agafar el bou per les banyes i fer alguna cosa. I és que amb un abocador col·lapsat i contaminant ja no tenim més temps per a falòries.

La iniciativa pot semblar conflictiva, suïcida, si es vol (tenint en compte que ningú vol la brossa a casa seua i que això pot comportar un cost polític important), però valenta. I és que davant la gravetat de no saber que fer ja amb uns residus urbans, que ens arriben fins a les celles, no valen mitges tintes, calen solucions. I solucions correctes que, si damunt, ens poden beneficiar econòmicament, millor que millor.

Si pensem que, nosaltres, en aquesta zona som un dels majors productors de residus urbans, seria també lògic pensar que hauríem de tindre la nostra part al·lquota de responsabilitat envers aquesta greu problemàtica. I és que els municipis costaners, des de fa ja massa temps, ens hem convertit en focus de contaminació de tota mena, no reciclem la brossa ni tampoc el que aboquem a la mar, que, a la llarga repercuteix negativament en el nostre entorn i, sobretot, en nosaltres mateixos.

659

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Des de La Veu, tot i que posicionar-se en aquesta qüestió és delicat, ens felicitem per la iniciativa que, ben analitzada i portada a termini amb les màximes garanties de seguretat i control, podria ser beneficiosa per a la nostra ciutat.

Però això no s'ha d'entendre com un xec en blanc, s'ha d'entendre com una mesura necessària corresponsable amb aquesta necessitat i que, obligatòriament,

ha de tindre una base sòlida amb el bon quefer de les altres administracions superiors i, sobretot, de la resta de municipis que dipositarien els residus.

Però, abans de res, en l'hipotètic cas que això s'acceptés a la nostra ciutat, caldria primer veure si, realment, la planta d'eliminació de residus que se'ns ofereix té eixa tecnologia puntera que pot minimitzar de debò, els efectes secundaris que, de segur, la planta també generaria. Si al final, ficats a balança el pros i els contres, aquesta se decanta, de manera ostensible (és molt el que ens juguem per després tenir més problemes si la cosa no surt bé, a més d'analitzar el muntant econòmic amb el que s'ens hauria de compensar), cap els pros, tal volta pagaria la pena arriscar-se.

Això si, amb el vist-i-plau de la ciutadania, i amb un consens polític sense fissures, on tot quedés ben exposat damunt la taula. I és que l'experiència demostra que en aquests temes no et pots refiar massa de les administracions i cal anar amb peus de plom.

Caldrà molta pedagogia i les coses molt clares.

Els estudiants protestaren dijous contra el Pla de Bolonya i la selectivitat

Dijous passat, els estudiants dels IES Joan Coromines i Ramón Cid es van concentrar davant de l'ajuntament per mostrar el seu malestar amb el pla Bolonya, que fomenta la privatització dins de les universitats. A més, per a poder aconseguir una llicenciatura serà necessari realitzar un màster on els pares (davant de les escasses ajudes econòmiques que ofereix el govern valencià i el central), hauràn de pagar entre 3000 i 30000 euros. Com a solució al problema, el govern ofereix préstecs que s'hauràn de tornar amb un 10% d'interès. En paraules dels estudiants: "Surtirem hipotecats dins de la mateixa universitat i sense treball garantit per al futur, però es el que hi ha.. per açò i moltes raons més els estudiants protestem."

Durant la concentració, els estudiants van tallar el trànsit durant una estona davant del Coromines. Tot això, davant la incredulitat dels propis estudiants i alguns professors, quan les forces d'ordre públic, Guardia Civil, es van dedicar a demanar la documentació dels presents, buscant els organitzadors. Segons sembla, consideraven la concentració com una mena de manifestació il·legal encoberta perquè hi havia més de vint persones.

Carxofa: ben tendreta per a la Caixa Benicarló, per l'excel·lent idea d'establir una línia de crèdits preferencial i específics per als llauradors que van patir els efectes dels passats aiguats. Són d'agrair aquestes iniciatives si tenim en compte la lentitud exasperant amb la que, normalment, actuen les administracions públiques.

Panissola: a la Benemèrita, per demanar la documentació a uns estudiants que l'únic mal que feien era concentrar-se davant de l'institut i ajuntament per fer palés el seu malestar davant d'un Pla universitat (Pla Bolonya), que no es més que una privatització encoberta de la universitat pública. Si una manifestació es una concentració de més de vint persones, ja poden anar a demanar papers a la cua del Servef, INSS, al mercat del dimecres, al camp de futbol ...

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat
Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamanys

Papereria
Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

